

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Re pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 213.

V Ljubljani, v ponedeljek 19. septembra 1892.

Letnik XX.

Ali je vera v nevarnosti?

Dan za dnevom se čita sedaj v liberalnih listih: „Vera ni v nevarnosti, narodnost je v nevarnosti.“ Čemu je torej prvi slovenski katoliški shod tako krepko naglašal potrebo verskega značaja v resolucijah? Nočemo tu zopet poudarjati, da je prvi slovenski katoliški shod javno bolj branil pravice naroda slovenskega, odločno jih zahteval, bolj odločno, nego vsak pred 29. avgustom 1892. leta vršivši se občni slovenski shod. Naj vstane kdo izmed narodnih naprednjakov in naj ovrže to našo trditve, toda ovrže naj jo z logičnimi, dejanskimi dokazi, če se upa. Z zofističnim zavijanjem in goljufivimi premisami priti do zaključka, to ni težka stvar. Iztrgati iz vrste sodelavcev prvega slovenskega katoliškega shoda nekaj oseb, druge pa, katerih se dotakniti ne upa, izpustiti in prve brez dokazov le napadati, predbacivajoč jim protinarodne namene, to je jako po ceni, ter le kaže dostojnost napadovalca vsakemu trezno mislečemu Slovence v pravi luči.

Toda naš namen ni danes o tej časnikarski kategoriji govoriti. Vprašali smo, je li res vera v nevarnosti, in je li bil prvi slovenski katoliški shod opravičen, poudarjati ta moment v življenju slovenskega naroda.

Ne gledé na to, da je vera, iz katere sledi morala, na kateri sloni neposredno vsa družba človeška, torej tudi slovenska, bila in bo vedno v nevarnosti, moramo izrečne poudarjati, da so izjave nekaterih slovenskih časopisov direktno vplivale na potrebo uresničenja prvega slovenskega katoliškega shoda, in na potrebo, poudarjati, da je vera v Slovencih v nevarnosti. Ni nam treba seči daleč nazaj v zgodovino slovenskega liberalnega časnikarstva, in našli bomo besede, katere bi čast delale najbolj zagriženemu židovskemu framasonskemu listu. Treba je, da katoliški Slovenci ustno protestujejo proti enakim do sedaj še nezaslišanim besedam. In to nalogo je imel tudi prvi slovenski katoliški shod. Toda izvršil je to nalogo dostojno, mirno, brez osebnih napadov in podlih priimkov, kazoč edino le narodu slovenskemu, da naj se zaveda svojih katoliških dolžnostij, katere sedaj na tak surovi način napadajo slovenski liberalci in njih skriti sotrudniki, ki se dosedaj niso upali na dan, katerim je pa prvi slovenski katoliški shod potegnil krinko raz obraz.

Kak huronski krik bi nastal, ako bi v „Katoliški Tiskarni“ izhajal list à la „Brus“ ali „Pavliha“, ki bi na tak surov način napadal osebe in osebe iz radikalnega tabora, kakor sta napadala omenjena lista katoliško vero in njene zastopnike. Kaj bi porekli naši naprednjaki, ko bi „Slovenec“ imenoval prvega naprednjaka slovenskega („si licet parva componere magnis“), „izvržek človeštva“, kaj bi porekli, ako bi svetoval „Slovenec“ duhovnikom, „naj vržejo narodnjaka, in bodisi tudi le agenta, po stopnicah in mu dajo breo v tisti del telesa, ki nima z narodnim poklicem ničesar opraviti“, kaj bi porekli nadalje, ako bi „Slovenec“ govoril, „prej kot pogine narodni slovenski zmaj, tem bolje“; kaj bi porekli tudi najbolj sivemu duhovniku, ki bi se ponujal za slavnostnega govornika pri „Slov. društvu“ in bi trdil, da „narodnost ni na dnevnem redu“? To vse so pa storili liberalni slovenski listi, govoreči o papežu, da je „izvržek človeštva“, svetovali so duhovnika vreči čez stopnice z breo v tisti del telesa, ki

nima z mašnikom nič opraviti“, govorili so, „da prej se uniči ta katoliški jezuitski zmaj, tem bolje“, itd., itd., in s ponarejeno indignacijo so kričali, ko pripravljali odbor pogumno-dosledno ni vsprejel za slavnostnega govornika moža, s katerega načeli se ni vjemal.

Da se vse to popravi, ne zadostuje samo obžalovanje v trenutku, ko slovenski katoliški narod sijajno na katoliškem shodu protestuje proti taki oskrumbi njegovih svetinj. Tako bi morali gospodje, ki imajo direktno ali indirektno besedo v „Narodni Tiskarni“, izreči svoj protest proti taki pisavi, za katero nima slovenski slovar besede, da bi jo stigmatiziral.

In ker se je taka odurna pisava vedno nadaljevala, morali bi odtegniti zavodu, odtegniti listu svojo podporo.

Ali to se ni zgodilo. Ostali so naročniki, ostali so politični pristaši voditeljev teh listov, in s tem direktno odobrili tako pisavo, morebiti ker so ti listi narodni in ker se dandanes mora klanjati narodnosti vse, tudi vera.

In sedaj, ko se, hvala Bogu, tudi pri nas na Slovenskem dani, ko se vidijo vsi ti gospodje, o katerih se vedno govori, da so domá pravi katoličani, v pravi luči, da jih lahko vsak Slovenec spozna, sedaj nastal je krik v celem Izraelu, da bi le pred svetom pokrili njih nedoslednost, nejasnost pojma o pravem našem narodnem programu.

Ta pravi narodni program odobrili so vsi slovenski poslanci 2. oktobra 1890. leta, a držali se ga niso naši sedaj razžaljeni gospodje, ker vsak teh gospodov prikojil ga je po svojih nazorih, izpustivši pojem o veri, češ, slovensko ljudstvo itak hodi v cerkev, kot poslanec mi ni treba tega poudarjati, ker ni nevarnosti, da bi slovensko ljudstvo odpadlo od vere katoliške.

In sedaj, ko jih opozarja prvi slovenski katoliški shod na to, so vsi razjarjeni levi, da si kdo upa dvomiti o njih katoličanstvu.

Na istem stališču smo mi danes, samo s tem razločkom, da smo za jedno skušnjo obogateli, — komu naj narod slovenski zaupa v prihodnje.

Mi podpiramo, mi priporočamo vsako narodno podjetje, ki sloni na staroslovenskem programu: „Vse za vero, dom, cesarja!“, in ki se tudi ravna po tem programu. Odločno smo in bomo tudi delovali proti vsakršnemu podjetju, če je tudi narodno, katero se pregreši, če prav le proti jedni točki tega programa. In to staro vodilo, zopet poklicati v spomin slovenskemu narodu, bil je poglavitni namen prvega slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani.

Mi se ne ustrašimo boja. Oče slovenskega naroda, dr. Janez Bleiweis, bil je svoje dni baš ravno zaradi svoje odločnosti v takozvanih mladoslovenskih listih na najostudnejši način od lastnih svojih rojakov napaden, a vstrajal in — zmagal je končno.

Političnem pregled.

V Ljubljani, 19. septembra.

Notranje dežele.

Novi kranjski deželni predsednik. „Politiki“ poročajo se z Dunaja, da bode kranjskim deželnim predsednikom imenovan baron Hein. Sedaj je Hein pri namestništvu v Gradcu in je vešč slovenščini. Njegov oče je bil predsednik zbornice po-

slancev in pravosodni minister ob času Schmerlingovem.

Dunaj. Hostnikovo kandidature v dunajskem notranjem mestu so protisemitje nekda opustili. Zjediniili so se s konservativci in nemškimi nacionalcii za trgovca Frana Kleina, ki je kandidoval tudi pri poslednjih občnih volitvah za državni zbor. Da bi zmagali z njim proti Kronawetterju, ni mislili.

Češko. Vašaty in tovariši so predlagali v deželnem zboru, naj deželni zbor zahteva od vlade, da prekliče naredbo, s katero se je razdelilo nadsodišče v Pragi. Predlagatelji mislijo, da ta naredba nasprotuje narodni enakopravnosti.

Slezija. Ko se bode zaključil deželni zbor, bodeta shoda slovanske stranke v Opavi in Tešenu, na katerih volilci izreko, da odobravajo odločno postopanje svojih poslancev. Slovanskim poslancem že sedaj dohajajo zaupnice iz raznih pokrajin. Ko je deželnozborna večina kar zavrnila predlog zastran osnove slovanskih šol, sklicevajoč se na to, da prebivalstvo ne želi taciš šol, je potrebno, da prebivalstvo na shodih odločno pove svoje mnenje. Treba je, da se naredi konec neosnovanim trditvam, kakor bi Slovani hrepneli po nemških šolah.

Galicija. Tarnopolska gimnazija se je zaključila za nekaj časa. Govori se, da je mej dijaki cela zarota proti profesorjem in je dijak profesorja Glowackega le po sklepu te zarote ustrelil. Z Dunaja je prišel ministerski svetnik German, da vodi preiskavo. Ta dogodek nikakor ne dokazuje, da bi bila odgoja na sedanjih srednjih šolah najboljša in je torej želeli preustroje.

Rusini. Starorusini bodo menda v deželnem zboru predlagali, da se razdeli Galicija v rusinski in poljski del. Ta predlog ne bode imel nobenega uspeha, ker Poljaki ne bodo dovolili v nobeno razdelitev dežele. Kakega uspeha od svojega predloga pač Starorusini ne pričakujejo, temveč hočejo demonstrirati s tem proti Mladorusinom, kateri so za bolj zmerno politiko. Pri narodu bi radi Mladorusine pripravili ob zaupanje, češ, da ne varujejo dovolj odločno narodnih koristij, ker neso glasovali za starorusinski predlog. Govori se pa tudi, da mislijo Starorusini osnovati več zasebnih ljudskih šol z ruskim učnim jezikom. Kje bodo vzeli denar za te zavode, ne vemo. Da bi jih Rusija podpirala, ne verjamemo. Pravico bi pa Rusi itak imeli, podpirati ruske ljudske šole v Avstriji, kakor ima pravico podpirati berlinski občni „Schulverein“ nemške, naj bi potem židovski listi še tako pisali o ruskih rubljah. Oboje bi se moralo prepovedati, ali pa oboje dovoliti. S katoliškega stališča smo mi pa zoper take šole, ker se bode v njih skušala delati propaganda za pravoslavje.

Bukovina. Da bi deželni zbor pred 24. dnem t. m. zopet imel kako sejo, ni mislili. Tedaj nastopi novi rektor čerboviškega vseučilišča in z njim dobe Rumuni v deželnem zboru večino ali vsaj polovico glasov v zboru. Ker je pa deželni glavar Lupul član avstrijske delegacije, bode pač deželni zbor prenehal zborovanje, ko bode izvolil deželni odbor. Deželni proračun pride pa še-le po novem letu na vrsto in sicer za dve leti vkup.

Poslanec Demel. Pokojni namestnik šleškega deželnega glavarja se je rodil 1825. leta v Tešenu. Vseučilišče je obiskoval na Dunaju, potem pa bil nekaj časa notar, od 1865. leta pa odvetnik v Tešenu. Njegovo politično delovanje začel je 1848. leta, ko je bil izvoljen v frankobrodski parlament. Od 1861. leta je bil neprenehoma deželni in državni poslanec. Zaradi njegovega patrijotičnega postopanja ob vojni s Prusi mu je cesar 1867. leta podelil viteštvo. Odkar je duvalizem, bil je tudi vsako leto v delegaciji. Demel ni bil nikak vodja, ali bil je delavna moč v odsekih in je tudi bil izveden v vnani politiki. Levica ga bode posebno v delegaciji jako pogrešala. Poslednji čas je imel mej Nemci v Sleziji mnogo nasprotnikov, ker se ni kazal povsod tako nestrpnega proti Slovanom, kakor drugi. Baš on je lani nekoliko pripomogel, da so se odnošaji mej Nemci in Slovani nekoliko zboljšali. Slovanski poslanci so mu celo jedenkrat dali

glasove pri volitvi deželnega odbornika in vsega zbora, pa neso zmagali z njim.

Ogersko. Budimpeštanski mestni zbor je imenoval Košuta častnim meščanom povodom njegove devetdesetletnice. Madjari postajajo dan na dan prevzetnejši in pri vsaki priliki demonstrirajo proti Avstriji. To je vse posledica tega, da se preveč na nje gleda in se ne gleda, da bi druge narodnosti na Ogerskem prišle do kake veljave. Zeleti je, da bi odločilni krogi na Dunaju še za časa spoznali, kam pelje ta politika, kajti sicer utegne priti do tega, da bodo Madjari tudi s silo skušali se popolnoma odcepiti od Avstrije. Nadžupan Rath bajé misli dati ostavko, ker je proti njegovi volji Košut voljen častnim meščanom. S tem seveda že stvar ne bode poravnana.

Vnanje države.

Srbija in Avstrija. Sedanja srbska vlada bi rada občne volitve odmaknila do januarja, da se za nje dobro pripravi. V tem slučaju bi se pa trgovska pogodba o pravem času ne potrdila. Srbska vlada je zaradi tega predlagala avstrijski, da bi se na tihoma podaljšala sedanja pogodba za nekaj časa. Srbski radikalni listi pa trdijo, da bi to bilo protustavno in spominjajo vlado na to, da se v Srbiji rušenje ustave hudo kaznuje. Avstrijska vlada je bajé tudi tega mnenja, da se pogodba brez dovoljenja srbske skupščine ne more podaljšati, da torej mora stopiti v veljavo maksimalni carinski tarif, če se do novega leta pogodba ne potrdi. To bi pa bil hud vdarec za srbsko trgovino. Vlada je zatorej v veliki zadregi. Sama ne vé, kaj bi storila. Nove volitve se boji razpisati, ker novo nastavljeni prefekti se še neso tako seznanili z upravo, da bi mogli kako vplivati na volitve.

Srbija. Vlada se vidno boji vstaje in pošilja vojake v kraje, kjer se je bati nemirov. Jeden batalijon je poklican iz Požarevca v Beligrad, v Zajčar, ki je volilni okraj Pašicev, se je odposlal eskadron konjice. V Zajčarju je prebivalstvo jako razburjeno. V Zajčarju se je pred nekaterimi leti bil začel vstane radikalcev, katerega je le s težavo bila zadušila tedanja napredna vlada.

Srbija in Turčija. Srbski poslanik v Carigradu je naravnost pri sultanu poskušal prepričati, da bi se turške makedonske železnice ne zvezale z bolgarskimi. Opravil pa baje nič ni.

Rusija. Več Avstrijcev so Rusi zaprli v Kijevu, ker jih dolže vohunstva. Nekatere so baje že poslali v Sibirijo. Tako vsaj poroča „Schlesische Volkszeitung“.

Turčija. Turška vlada je zankala, da se pomilosté Bolgari, ki so bili pregnani v Malo Azijo, ker so našega rojaka dr. Oblaka podpirali pri njegovih jezikovnih preiskavah v Makedoniji. Kakor znano, bili so našega rojaka in Bolgare, s katerimi je občeval, Grki in pa ruski generalni konzul Jastrebov očrnil pri turški vladi, da pripravljajo vstajo proti Turčiji.

Nemčija. Vojaška predloga se bode vsekako predložila državnemu zboru že v prihodnjem zasedanju. Cesar hoče, da se pomnoži vojska. Če državni zbor ne bode hotel v to privoliti, bodo ga razpustili. Deželni zbor pruski se bode pa v prihodnjem zasedanju pečal z državno reformo. Premenil bode tudi toliko volilni red, kolikor bode potrebno vsled drugačne razdelitve davkov.

Anglija. Vlada je odpravila vse izjemne zakone na Irskem. Samo orožja še ni dovoljeno nositi brez vladnega dovoljenja. Konservativni listi se ne izrekajo oranavost proti tej naredbi. Nekateri mimogrede omenjajo, da morda ni državi v korist, drugi pa pri tej priliki proslavljajo irsko politiko prejšnje vlade. Ko bi konservativci ne bili napravili reda, Gladstone bi ne bil mogel takoj odpraviti izjemnih zakonov. V parlamentu pa ne pride na vrsto le irska avtonomija, temveč tudi škotska in valeska. Škotski poslanci bi ne glasovali za irsko samoupravo, če se tudi njih deželi ne dá večja samostojnost. Radikalci pa po svojih listih pišejo, da drugače ne bodo podpirali irskih reform, da se v Angliji izvedejo razne velike reforme. Nova vlada bode imela zares veliko dela, če bode hotela vse zadovoljiti.

Izvirni dopisi.

S Koroškega, 12. septembra. (Po I. slovenskem katoliškem shodu.) Samo ob sebi umevno je, da je sodba raznih listov o prvem slovenskem katoliškem shodu zelo različne. Nekateri so ga pozdravili z mnogim veseljem, — drugim je bodéč trn v peti. Kar se tiče koroških nemško-liberalnih listov, bili so vsi kajpak kar s prvega odločno zoper katoliški shod. Jim, ki jih zbóde neznanstvo besedica „katoliško“, je tem hujše na poti slovenski, katoliški shod! Temu se ni čuditi; saj je nam naš narodni obstanek zagotovljen v prvi vrsti v sv. katoliški veri. Zató pa naš narodni nasprotnik, ki bi najraje videl, da Slovenec izgine še danes z zemlje, nič bolj ne črti nego živo katoliško zavest med slovenskim ljudstvom.

Z raznimi lažmi in uprav podlim natolcevanjem so laži-liberalni listi koroški napadali kar s početka

slovenski katoliški shod. Našim „liberalnim“ mogotcem zlasti ni ugajala misel, da bi koroški rodoljubi na I. slov. katol. shodu utegnili katero zinit o neznosnih koroških razmerah. Sumničili in napadali so zato kar po vrsti naše delavne domoljube, in se tolažili z zavestjo „da slovensko ljudstvo“ ne pojde v Ljubljano!

Smisel vsega nemško-liberalnega pisarenja o slov. katol. shodu pa je izražena v sledečem stavku, katerega je tik pred katol. shodom pregrešila beljaška „D. allg. Ztg.“: „Die katholischen Hetzer wollen uns nicht zur Ruhe kommen lassen. Ein wahres Glück, dass sie keinen Einfluss auf die Slovenen Kärntens haben! Hoffentlich wird sich die Regierung von diesen Schwarzen nichts mehr weiss machen lassen!“

Tudi sedaj po kat. shodu pečajo se naši liberalci obširneje z njim. Zelo nezadovoljni so z veleč. gosp. župnikom Gr. Einspielerjem, ker se je „drznil“, ne da bi prosil gg. Dobernika in Otiča dovoljenja, govoriti temeljito in odločno o koroških šolskih razmerah. — Celovške „Fr. St.“ pišejo o govoru Einspielerjevem mej drugim: „Redner war sehr erregt(?), und die Versammlung schien in ihrer Meinung: ob er aus nationalen oder religiösen Gründen nach Laibach gekommen sei, streng getheilt.“ (!?) No, o teh neumnih besedah dalje razpravljati bi bilo pač odveč; opomnim naj samo, da je trobilo iz celovških stolnih ulic s temi besedami povedalo res bore malo novega. Saj smo ravno te besede čitali že teden prej v svetovni celjski „Deutsche Wacht“, h kateri hodijo naše „Fr. St.“ dokaj rade beračiti. Pač „Par nobile fratrum!“

Nasprotniki se sedaj pa še tolažijo s tem, da bode poteklo še precej vode po Dravi, predno se bodo izpolnile „želje“ izražene na kat. shodu.

Na označeni način ohladili so si tedaj naši liberalci jezo nad I. slov. kat. shodom in nad „den bekannten slovenischen Exaltados Einspieler und Scherwitzl.“ („Fr. St.“ št. 104.)

Pisarenju laži-liberalnih listov o slov. kat. shodu se nismo čudili; saj iz dolgotrajne skušnje le pre-dobro vemo, kaj premore nemško-liberalno časopisje. Pač pa smo se čudili smelosti, s katero obsoja slovenski katoliški shod nemško-konservativni (!) tednik „Kärntner Volksblatt“, št. 35 od 1. sept. t. l. Mnogoletna skušnja nas je uverila, da koroškim Slovincem od takozvane nemško-konservativne stranke ni upati prav nobene pomoči in da si moramo pomočnikov iskati drugod. Kdor se hoče o tem natančneje proučiti, béri članke „Koroške razmere“ v „Slovenca“ številkah 41, 43, 44, letošnjega leta!

Da nemško-konservativna stranka na Koroškem razmotriva slovensko gibanje že od nekelej z nezaupljivim očesom, da se ji zdi vse nekako preveč „narodno“ in premalo „katoliško“, — vedeli smo že zdavna. Upali smo pa vendar, da se tem ljudem vstreže vsaj s katoliškim, če tudi slovenskim shodom! — Žal, i to zadnje upanje nas je varalo, in zdi se nam, da se med našimi takozvanimi nemškimi „konservativci“ — na papirju — vedno česče nahajajo ljudje, ki si katoliškega gibanja ne morejo drugače misliti, nego — nemškega. Pač trpke besede, a popolnem istinite!

Gosp. vredniku „Kärntner Volksblatta“ nikakor ne ugaja resolucija, sprejeta po I. slov. katol. shodu gledé narodne organizacije. Predno se pečamo obširneje s pisarenjem „Kärntner Volksblatt“-a, omenimo, da je „Grazer Volksblatt“ o omenjeni resoluciji pisal dosledno: „Auch scharfe Augen werden in dieser Resolution keinen Hypernationalismus entdecken können.“ Tem besedam izrecno pritrjuje i „Katholische Kirchenzeitung“ v Solnogradu. Mnenje drugih nemško-konservativnih listov nam ni znano.

Vrednik „Kärntner Volksblatt“-a pa mora imeti čudovito dobre oči, ker je na svoje in izvestno na veselje mnogih svojih čitateljev v omenjeni resoluciji našel, česar so mnogi drugi skušeni in izborni vredniki v njej zama n iskali!

„Kärntner Volksblatt“ poudarja najprej eminentno politični pomen resolucij o katoliško-narodni organizaciji, a iz njih izvaja posledice, katere se nam zdé hkrati neverjetne ter abotne in to na način, ki nas spominja res živo na šolske izbe, kjer učitelj izza visokega katedra deli modre nauke svojim učencem. Ta visoki stol je zasedel tudi vrednik omenjenega lista, ter prav iz visočine poučuje udeležence slov. katol. shoda, kaj jim treba storiti, kaj opustiti. — Zlasti se naš „Volksblatt“ ogreva

z o per nasvetovano „tesno zvezo katoličanov raznih avstrijskih narodov“, katero smatra za čisto nemo-gočo in katoliški stvari hkrati — škodljivo!! Zatem poudarja omenjeni list, da se nemški „konservativci“ doslej niso dali voditi od narodne ideje, ter med vrstami očita Slovincem, da smo preveč „narodni!“ Poudarja dalje, da je bilo doslej prizadevanje nemških konservativcev, biti vsem avstrijskim narodom pravičnim in jim pripomoči do narodnih pravic.(?)

Kar se tiče prvega, zdi se nam, da nemškim „konservativcem“ pač ni treba toliko poudarjati njih narodnega, nemškega stališča. Saj so jim za-jamčene vse narodne pravice, saj se nemščini ne dela krivica prav nikjer! Povsem drugačne so pa razmere v Slovincih, kojim treba še vedno biti trpko in hudo borbo za narodni obstanek. In če nečemo, da postane naš ljud v verskih zadevah čisto indiferenten, brezbožen, treba mu braniti i narodne pravice, pravice materinščine! Saj nas dolgoletna skušnja uči, da povsod tam, kjer gine naša materinščina, slovenščina, ob jednom gine i versko prepričanje in življenje! V dokaz temu treba le nekoliko pogledati na naše jezikovne meje, kjer se doslej slovenski ljud prav v isti meri odtuja je veri katoliški, v kolikor se odtuja je slovenski narodnosti!

Gledé druge trditve pravi „Volksblatt“-ov urednik v št. 36. svojega lista sam, — da ni resnična, ker nemški konservativci doslej niso imeli moči i n t u d i n e v o l j e (!), nam pripomoči do naših narodnih pravic! (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. septembra.

(Udanostna izjava.) Na pastoralni konferenci dne 15. t. m. v Žužemberku zbrana duhovščina je sklenila in odposlala nastopno udanostno izjavo: Na pastoralni konferenci dne 15. sept. t. l. v Žužemberku zbrana duhovščina gorenjekrške doline, prepričana o odločilni važnosti prvega slovenskega katoliškega shoda za ves slovenski narod, sem Vam, prevzvišeni knezoškof pristréno zahvaljuje, da ste s svojo avtoriteto, s svojim svetom in krasnim govorom toliko pripomogli k veličastnemu izidu tega shoda. Ob enem soglasno z vso odločnostjo obsojamo nečuvstvo zlobnost, s katero napada slovensko liberalstvo povodom tega shoda Vašo višjepastirsko osebo. Tudi se ne moremo načuditi predrznosti, s katero hočejo zastopniki slovenskega liberalizma našim škofom, od Boga nam postavljenim učenikom, izpodkopavati avtoriteto, vsiljujoč sebe za vodnika in učenika celo v verskih rečeh. Ali zastonj je njihovo prizadevanje! V Vas, prevzvišeni knezoškof, spoštujemo od Boga nam poslanega višjega pastirja, Vi ste naslednik aposteljniov, Vi ste naš dušni vodnik, ki nas z apostoljsko neustrašenostjo vodite po potu resnice in kažete sv. veri in narodnosti pre-teče nevarnosti. Zato bodite prepričani naše otroške ljubezni in zvestobe, ki ne bo nikdar pustila ločiti duhovščine od škofa, čede od pastirja. Vaša radost naša radost, Vaša žalost, naša žalost, in kdor Vas napada, napada s tem tudi nas. A kolikor bolj Vas bodo sovražili liberalci, toliko bolj Vas bomo ljubili in častili mi in z nami pošteno verno ljudstvo. Konečno želimo Vam, nasledniku slavnega Tomaža Hrena na škofijski stolici ljubljanski, da bi Vam kmalu dal Bog videti slovensko domovino očiščeno moderne krivovere — liberalizma, kakor je dal pred blizu 300 leti slavnemu Vašemu predniku milost, rešiti slovenski dom, tedanje krivovere, katere lo-gična posledica je sedanji liberalizem.“ Sledé podpisi.

(Radikalna natančnost.) „Slovenec“ prinaša v celoti vse govore, ki so se govorili na prvem slovenskem katoliškem shodu, a „Narod“ ga vendar le še prekosi. Res sicer, da ni objavil nobenega govora, ki je bil govorjen na katoliškem shodu, pač pa objavljaja govor, katerega g. L. Svetec ni govoril na katoliškem shodu. — Ali ni taka točnost v poročevanju občudovanja vredna? Govorjenih govorov list ni objavil nobenega, objavlja pa govor, katerega nihče ni slišal na katoliškem shodu. — Gledé govora samega pa omenimo, da je nespametno, sedaj ga navajati kot nekaj argumentum proti postopanju odbora za prvi slovenski katoliški shod. Govora namreč odbor ni poznal in zato tudi vsebina govora ni bila kriva, da g. L. Svetec ni govoril na katoliškem shodu, pač pa njegova načela, ki jih je izrazil v seji pripravljalnega odbora! — Torej zopet nov strel v zrak!

(Morituri vos salutant.) „Narod“, pišoč o katoliškem shodu, pravi: „Nič ni pomagalo, da je nekdo tam od slovenske meje stopil v zbor in kot zastopnik umirajoče slovenske narodnosti zaklical zborovalcem pozdrav: „Morituri vos salutant!“ (Umirajoči vas pozdravljajo.) Kolovodij zborovalcev ni to kar nič presunilo, ni jih uverilo, da je narodnost naša res v nevarnosti, da je boj za narodnost res nujno potreben in da se ta boj ne da biti brez narodnostnega načela, — nego v hipu potem so sami napadali našo narodnost, našo družbo sv. Cirila in Metoda, in — burno se jim je ploskalo. Vse po odurnem receptu „Rimskega Katolika“. — Ni nam do tega, da bi zavračali one neresnice „o napadanju narodnosti in družbe sv. Cirila in Metoda“ na katoliškem shodu, ker tega sedaj pameten človek več nobeden ne verjame, pač pa bi „Narodu“ gledé na govornika, ki je izpregovoril besedo: „Morituri vos salutant“, nekaj radi povedali. — Ta gospod je namreč pripovedoval, koliko zaslug imajo duhovniki, da se je v sekovski škofiji vendar le še ohranilo nekaj Slovencev; omenjal je, kako jih zato grde nemško-liberalni listi, ter pristavil: **A kar je najžalostnejše in kar nas najbolj boli, je pa to, da nas duhovnike, ki se ondi nesebično in po svojih najboljših močeh trudimo za umirajoče Slovence, surovo napadajo tudi slovenski radikalni listi.** — To, gospoda radikalna, si zapomnite! Ne le, da za umirajoče Slovence ondi nič ne storite, kakor da jih sedaj proti nam po krivici vlečete na dan, Vi celó napadate jedine prijatelje teh umirajočih Slovencev — vrle ondotne slovenske duhovnike! — To nam je v odseku za šolo povedal g. Šegula, to je oni plemeniti slovenski duhovnik, ki je govoril na katoliškem shodu o umirajočih Slovencih in uprav duhovnika, ki ga boče sedaj „Narod“ zlorabiti zoper nas, je isti „Narod“ nedavno napal tako ostudno, da se je grenko pritožil o tem imenovanem gospodu celó na katol. shodu!

(Umrli) je v soboto zvečer v Ljubljani znani vinski trgovec in posestnik g. Štefan Pogačnik, gostilničar za frančiškansko cerkvijo. Bil je blag in razumen mož, ki si je s svojo poštenostjo in neumorno delavnostjo pridobil lepega premoženja, katero je radodarno uporabljal v veliki meri tudi v dobre namene. Bil je vsikdar veren katoličan, zvest Slovenec in vzlasti zvest prijatelj in podpornik „Katol. društva rokodelskih pomočnikov“. Na njegovem preranem grobu žaluje njegova osiročena družina, ž njo pa tudi vsi, ki so poznali in cenili blagega pokojnika. Naj v miru počiva! — Včeraj zjutraj je tukaj umrl po kratki bolezni upokojeni nadučitelj g. Jernej Vrančič v 83. letu svoje starosti. Služboval je mnogo let v Moravčah. Naj v miru počiva!

(Premembe pri sodništvu.) Okrajni sodnik v Ložu, gosp. Fran Mikuš, je premeščen v Škofjo Loko; pristav pri deželnem sodišču v Ljubljani, g. Anton Levec, je imenovan okrajnim sodnikom za Lož.

(Molitve ob nevarnosti kolere.) V zadnjem ljubljanskem škofijskem listu ukazujejo prevzvišeni gospod knezoškof vsem duhovnikom, naj pri vsaki sv. maši — kadar je po rubrikah dovoljeno — vstavljajo tudi molitev za odvrnenje kolere. V dotičnem oklicu pravijo med drugim: „Občine in mesta, kraljevstva in cesarstva skušajo na vse možne načine odvrniti od svojih držaljanov in podložnih nalezljive bolezni, vzlasti pa od vseh strani pritiskajočo kolero. To je pač hvale vredno. A pred vsem treba se je gotovo zateči k tistemu, v čegar roki je naša osoda in ki daje življenje in smrt: k Bogu vsegamogočnemu, da milostno od nas odvrne šibe svoje jeze, katere zaslužimo za svoje grehe, ter da nas on ohranjuje, varuje, obiskuje in brani.“ — Ob enem opominjajo, naj se verniki vsodbujajo, da molijo v isti namen.

(Štajerski deželni zbor) jo imel v petek četrto sejo, v kateri je poslanec dr. Jurtela interpeloval deželnega glavarja zaradi pritiska na volilce v Slatini in okolici ob zadnji občinski volitvi. V soboto je bila peta seja, v kateri je poslanec Jerman nasvetoval, naj se postavi 10.000 gld. v proračun kot podpora občinam za slučaj kolere. Nasvêt je obveljal, nato je cesarski namestnik odložil zasedanje deželnega zbora na poznejši čas.

(Koroški deželni zbor) je imel drugo sejo dne 10. t. m. Raznim odsekom se je izročilo 14 došlih prošenj in več predlogov deželnega odbora. Ob koncu se je interpeliral poslanec Ghon deželnega predsednika, je li resnična govorica, da je dne 9. t. m.

umrl v Beljaku neki tujec za kolero. Deželni predsednik je takoj odgovoril, da to ni res in da je dotični tujec došel v Beljak iz Poreča, umrl za vnetjem želodca, ker se je bil prehladil. Mrliča je preiskala posebna komisija, h kateri je deželna vlada odposlala svojega zdravstvenega poročevalca. — V tretji seji dne 13. septembra izročilo se je odsekom poročilo in predlogi o deželni dokladi na žgane pijače za leto 1893 in razni proračuni.

(Koledar katol. tiskovnega društva) za l. 1893 je v tiskarni gotov in se kmalu razpošlje društvenikom. Vsi ga prejmo brezplačno razun onih udov letnikov, ki že tri leta niso odrajtali letnine, ker o tacihi misli odbor, da ne marajo več biti društveniki. Dokler je še kaj lepe knjižice, dobé jo brezplačno tudi udje, ki se oglasijo vnovič. Neudom stane 1 gld. 20 kr.

(Duhovne vaje za duhovnike v Gorici) so bile od 12. do 16. t. m. v goriški bogoslovnici. Udeležilo se jih je okolu 70 duhovnikov. Ravnatelj vaj je bil o. Gianini tov. Jez., ki je zdaj upravitelj v Gorici. Po sklepu duhovnih vaj blagovolil je naš preljubljen nadvladika izpregovoriti nekaj besed svojim duhovnikom. Priporočil nam je sveto življenje, da bomo kakor z besedo tako tudi z vzgledom označevali Kristusa. Nadalje: pokorščino in udanost predstojnikom. Naših dnuj ljudje hočejo vse bolj vedeti, vse popravljati, vse kritikovati. Najbolj pa je naglašal prevzvišeni pastir složnost v ljubezni. Vsem kristjanom je Kristus priporočil složnost in edinstvo, koliko več duhovnikom! Sam hudobni duh je zašel mej brate duhovnike in zasejal prepir med nje. Molimo, naj se vrnejo oni, ki so se odcepili, v edinstvo in složnost, da bomo vsi ko eden: „Ut omnes unum siat.“ Solze zaigrale so se vsem pričujočim v očeh po teh besedah. Z ginjenim sreem rekli so vsi: Amen.

(V kn.škof. deškem semenišču) (Collegium Aloisianum) v Ljubljani ostanejo še nadalje nastopni bivši gojenci: osmošolci: Ivan Capuder iz Pugleda pri Moravčah in Andrej Širaj iz Metulj pri Blokah; sedmošolci: Ivan Košir iz Št. Jošta nad Polhovim Gradcem, Josip Lavrič iz Blagovice; Blaž Rebol iz Trstenika; šestošolci: Luka Arh iz Kamne Gorice, Ivan Debevec iz Postojne, Josip Demšar iz Škofje Loke, Anton Koritnik iz Polhovega Gradca, Jurij Kržišnik iz Bukovega Vrha pri Poljanah, Ivan Merhar iz Prigorice pri Dolenji Vasi, Franc Pengov od Sv. Jakoba ob Savi, Ivan Petrič iz Cerkljan, Rihard Sušnik iz Škofje Loke, Josip Tičar iz Trboj, Ferdinand Vrbič iz Borovnice, Franc Zemlja iz Sela pri Breznici, Jakob Žust iz Poljan nad Loko; petošolci: Josip Bravhar iz Voklega pri Senčurju, Evgen Legat iz Zagorja pri Košani, Franc Majdič iz Čemšenika, Jakob Ogrižek iz Matenje Vasi pri Slavini, Maksimilijan Pirnat iz Tuštanja pri Moravčah, Ivan Plahutnik iz Ljubljane, Franc Rebol iz Preddvora, Štefan Trškan iz Zagradišča pri Sostrem, Valentin Zabret iz Predoselj, Josip Zupan iz Mlinega pri Bledu; četrtošolci: Ivan Bakovnik iz Hotemaž pri Senčurju, Franc Brezic iz Horjula, Franc Gabršek iz Holmea, Ivan Juvan iz Srednjih Gameljnov, Jakob Kalan iz Dobrave pri Kropi, Mihael Kogovšek iz Dravelj pri Ljubljani, Lavrencij Lah iz Nasovic pri Komendi, Ivan Miklavčič iz Škofje Loke, Jakob Razboršek iz Dobrlevega pri Čemšeniku, Franc Sever iz Škofje Loke, Ignacij Zaplotnik iz Letenic pri Goričah. — Na novo pa so vsprejeti: petošolci: Peter Janec iz Seničnega pri Tržiču, Josip Očepek iz Št. Lamberta; tretješolci: Franc Avser iz Bohinjske Bele, Anton Cvetek iz Srednje Vasi v Bohinju, Franc Grivec iz Velikega Lipovca pri Ajdovici, Ivan Klemenec iz Rakitnika pri Slavini, Leopold Lenard iz Svibnega, Ivan Prijatelj iz Malo Vasi pri Dobropolju, Ivan Prijatelj iz Sodražice, Jakob Voljec z Vrhnike in Matija Volk iz Črešnjice pri Ovišah.

(Zakasneli cvet.) Iz Spodnjega Dravograda se nam piše z dne 18. t. m.: Prav nenavadno prikazen je videti na dvorišču tukajšnje proštije. Mlado jabelčno drevo stoji v bogatem pomladnem cvetu. Drevo je že v vigredi lepó cvetelo, pozneje pa zgubilo vse listje, a sedaj cveti letos v drugič. Tudi na več drugih vrtovih so sedaj cvetoča sadna drevesa.

(Duhovne vesti iz celovške škofije.) Vč. gosp. Štefan Sakelšek, provizor v Šmarjeti nad Velikovecem, gre za provizorja v Sele. — Vč. g. Matej

Ražun, mestni kapelan v Pliberku, gre za provizorja v Šmarjeti nad Velikovecem. — Č. gosp. Pr. Mat evžič, kapelan pri Dev. Mariji na Jezeru, je premeščen v Št. Jakob v Rožni dolini.

(Cerkven rop.) Poroča se nam: V noči od 8. do 9. t. vlomili so doslej neznani lopovi v župnijsko cerkev na Otoku na Vrbskem jezeru in pobrali iz dveh nabiralnikov okrog 15 gld. Da so mogli do denarja, morali so razdrobiti 7 močnih ključavnic. V cerkev so prišli skozi okno. — V Kellersbergu je ukradel po noči od 4. do 5. septembra neki lopov iz cerkve zlat kelih in „lunulo“ iz monstrance. Tudi drobiž iz nabiralnika je pobral.

(Ogenj.) Poroča se nam, da so dne 16. t. m. na Bistrici v mokronoškem okraju 9 gospodarjem pogorela vsa poslopja, krma in več glav živine. Zgorel je tudi 4 leta star otrok. Škoda je velika, revščina nepopisna. Kako je ogenj nastal, ni še znano.

(Za posestnike žrebcev.) Č. kr. deželna vlada kranjska naznanja, da morajo posestniki žrebcev, če jih hočejo rabiti za plemenitev tujih kobil, zglastiti jih najpozneje do 1. decembra 1892 pri okr. glavarstvu pismeno ali ustno. Za žrebce sploh pod 3 leti se ne dajejo dopustila.

(Iz Mirne Peči) se nam piše, da tudi tam razsaja nadležna griza, ki je pretekli mesec pobrala 14 in v prvi polovici tega meseca tudi že 14 oseb, večinoma otroke. Bolezen je razširjena skoraj po vsi župniji. Le nekatere vasice so še neukuzene, pa skoraj gotovo tudi v te zaide bolezen. Reveži pa so brez vsake zdravniške pomoči.

(Pri občinski volitvi) v Polh. Gradcu je bil za župana izvoljen Jak. Sodnikar, za svetovalce A. Zalaznik, J. Škof in L. Založnik.

(Pri dopolnilni volitvi) v koroški deželni zbor je bil v Celovcu izvoljen župan dr. Posch.

(Amerikanske novice.) Duhovniki duluthske škofije so pri škofovski konferenci sklenili, da prenesejo truplo pokojnega misijonarja Lorenca Lavtizarja iz Crow-Winga v Duluth na novoposvečeno pokopališče. V Duluth ga pripeljejo 21. septembra. Drugi dan ob desetih bode služil mil. gospod škof Me Glick slovesno črno mašo, a potem spremijo blagega duhovnika - Slovence k večnemu počitku. Razven duhovnikov, ki bivajo v duluthski škofiji, se spreveda udeležé najbrže vsi slovenski duhovniki iz drugih škofij. Večina jih je še obljubila. Lorenc Lavtizar počiva na crow winškem pokopališču od leta 1858. — Prvo novorojeno belo dete v še le nastalem mestecu Biwabik je Slovenka. Ime jej je Ana Brzovič. Lastniki mestnega ozemlja so jo hoteli počastiti in so ji darovali lot zemljišča ter določili, naj se dete imenuje Ana Biwabik Brzovič. Na mnogo let, Amerikanka-Slovenka!

Telegrami.

Vozenice, 19. septembra. Občina Janževi Vrh-Arlica je imenovala Franca Pahernika častnim občanom.

Dunaj, 18. septembra, zvečer. Gotovo še ni, ali verjetno, da je kolera v Podgoricah. Namestniku gališkemu in deželnemu predsedniku šleškemu so se brzojavno dali primerni ukazi. Strogo se razkužijo hiše, v katerih je sum, da je kolera; vpelje se strogi zdravniški pregled za bolnike, ki potujejo iz Podgorice ali Krakova po železnici proti vzhodu ali zapadu. Tudi naj se vpelje zdravniški pregled v Dziedzici, Bielici in Saybuszu.

Dunaj, 18. septembra. V Podgoricah pri Krakovem so umrle štiri osebe, o katerih se misli, da so imele kolero. Profesor Weichselbaum je došel v Podgorico, da bode bakteriologično preiskaval. Storile so se najboljše navedbe v Podgoricah, Krakovem in okolici.

Dunaj, 19. septembra. Profesor Weichselbaum je konstatiral, da je v Podgoricah prava azijska kolera. Prvi je umrl 9. t. m. Pozneje so še trije umrli.

Praga, 19. septembra. Volilni odbor ustavovernega veleposestva je priporočil volilcem, da se ne udeležé dopolnilnih volitev v deželni zbor.

Levov, 18. septembra. Vzhdnogališko mesto Mikolajev v boberskem okraju je ogenj uničil. Cerkev in 300 hiš je pogorelo.

Pariz, 18. septembra. Včeraj je tukaj zbolelo za kolero 39 oseb, 19 pa umrlo. V

Havru je zbolelo 9 oseb in 5 pa umrlo, v Rouenu pa noben na novo zbolel, trije pa umrli.

Napolj, 17. septembra. V mestu Salernu je strašno vznemirjenje. Župana Ohlentija so našli umorjenega. Zločinci in povodi umoru neso znani.

Hamburg, 18. avgusta. Včeraj se je naznanilo 276 slučajev obolenja in 136 slučajev smrti za kolero.

Novi York, 18. septembra. Potnikom parnika „Normania“ se je dovolilo, da smejo v mesto. Na parniku „Bohemia“ je 52 bolnih za kolero, 11 jih je že umrlo.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v viš.
opazovanja	barometra v mm	termometra po Celsiusu			
17. 7. u. jut.	740.2	11.8	brezv.	megla	0.00
2. u. pop.	738.4	24.8	sl. jzap.	jasno	
9. u. zveč.	738.5	18.0	„	„	
18. 7. u. jut.	739.2	14.4	brezv.	megla	0.30
2. u. pop.	738.4	23.6	sl. vzh.	oblačno	
9. u. zveč.	740.0	14.2	sl. szap.	del. jasno	dež

Srednja temperatura obeh dni 18.2° in 17.4°, oziroma za 4.4° in 3.6° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. septembra 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

gld. 430,949.000 (+ 8,916.000)

Kovinski zaklad

274,381.000 (+ 7,819.000)

Listnica

142,692.000 (— 3,934.000)

Lombard

28,858.000 (+ 91.000)

Davka prosta bančna

rezerva gld. 45,417.000 (— 2,310.000)

Tujci.

16. septembra.

Pri **Južnem kolodvoru**: pl. Wilhelmi z rodbino; Kolenz, stavbeni vodja; pl. Wimer, državni uradnik, z rodbino, iz Trsta. — Abt, uradnik, s soprogo, z Dunaja. — Repič z Vrhpolja. — Platz, trgovec, iz Offenbach-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Obeg iz Pulja. — Motaro, trgovec, iz Vidna. — Meglič, učiteljica, iz Borovnice. — Hribernik iz Št. Jakoba.

Pri **avstrijskem caru**: Pustotnik, posestnik, iz Blagovice. — Dolenc iz Ajdovščine. — Jakša, trgovec, iz Loke.

Umrli so:

15. septembra. Anton Garafol, delavčev sin, 17 let, Tržaška cesta 28, griža.

V bolnišnici:

13. septembra. Marija Zor, gostija, 60 let, pneumonia.

426 1

Bog vsemogočni je poklical k Sebi v boljše življenje našega iskreno ljubljenega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, gospoda nadučitelja v pokoju

Jerneja Vrančiča

po kratki bolezni, previdenega s sv. zakramenti za umirajočega, včeraj zjutraj ob 1/2 7. uri v 83. letu njegove starosti.

Pogreb bode danes ob 1/2 6. uri popoldne iz hiše št. 2 v Škofjih ulicah k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice se bodo brale v cerkvi sv. Petra.

V Ljubljani, dné 19. septembra 1892.

Magdalena Vrančič, soproga. — Valentin, Ivan, Ernest, Josip, Anton, sinovi. — Ivana, hči.

Cognac,

star, pristen. Naravnost iz Cognac-a (Francosko). Zdravniki ga priporočajo kot sredstvo, ki posebno krepeča slabotne, bolne in prebolele. Mala steklenica 3/10 litra gld. 1.75, velika steklenica 1/10 litra gld. 3.—

Piccolijeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (263) 9

Velika 50 krajcarska loterija.

Žrebanje

že 15. oktobra.

Glavni dobitek

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporočila: J. C. Majer v Ljubljani. (177 10)

Zadnji mesec za nakupovanje srečk.

Št. 209/R.

Razpis služeb.

421 3-3

Pri podpisnem uradu ste izpraznjeni

dve mesti pisarjev

z mesečno plačo tridesetih in petindvajsetih goldinarjev,

katera bi se v slučaju posebne spretnosti in marljivosti s časom primerno povišala.

Prosilci morajo biti popolnoma večji nemščine in slovenščine toliko v besedi, kolikor v pisavi in se bo pri enaki sposobnosti dala prednost tistemu, kateri ima najlepšo pisavo.

Prošnje naj se semkaj vložijo **do konca septembra t. l.**, katerim je priložiti:

1. spričevalo dobrega obnašanja;
2. krstni list;
3. v obeh jezikih lastnoročno pisani obrazec;
4. spričevala o dosedanjem službovanju.

C. kr. okrajno glavarstvo v Tolminu,

dné 12. septembra 1892.

427 1

Tukajpolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o izgubi našega iskreno ljubljenega očeta, oziroma brata in strica, gospoda

Štefana Pogačnika,

hišnega posestnika, gostilničarja in meščana,

kateri je po dolgi in mučni bolezni, prejemši svete zakramente za umirajočega, v soboto, dné 17. septembra, ob 9. uri zvečer v 55. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega bode v ponedeljek, dné 19. sept., ob 5. uri popoldne iz Frančiškanskih ulic hiš. št. 6 na pokopališče k sv. Krištofu prepeljano ter ondi v družbinsko rakev k večnemu počitku položeno.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v več cerkvah.

Nepozabnega umrlega priporočamo v blag spomin in molitev.

Ljubljana, dné 18. septembra 1892.

Žalujoči ostali.

Knjigarna

Kleinmayr-ja in Bamberg-a

v Ljubljani na Kongresnem trgu 2

priporočila svojo

415 12-7

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah broširane in v trdnih šolskih vezih po najnižjih cenah.

Seznami uvedenih knjig se oddajajo zastonj.

Dunajska borza.

Dné 19. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	115 „ 50 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	313 „ 40 „
London, 10 funtov stri.	119 „ 65 „
Napoleonor (20 fr.)	9 „ 50 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 69 „
Nemških mark 100	58 „ 72 1/2 „

Dné 17. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 65 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 50 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 25 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma	100 „ 30 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ 75 „
St. Genéls srečke 40 gld.	62 „ 50 „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ 75 „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „ 20 „
Windischgrazove srečke, 20 gld.	58 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2810 „ 50 „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 20 1/2 „
Laških lir 100	— „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 1/2% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux - Bodenbacher) srebrne prioritete.

Dunajske komunalne promese

à 3 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 200.000 gld. avstr. velj.

Tisine promese à 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 100.000 gld. avstr. velj.

Obe vkupe le 6 gld. avstr. velj.

Žrebanje dné 1. oktobra!

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.